

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw ma na celu dostosowanie prawa krajowego do przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 265/2010 z dnia 25 marca 2010 r. zmieniającego konwencję wykonawczą do układu z Schengen i rozporządzenie (WE) nr 562/2006 w zakresie dotyczącym przepływu osób posiadających wizy długoterminowe (Dz. Urz. UE L 85 z 31.03.2010, str. 1). Rozporządzenie to dokonuje zmian także w przepisach rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. UE L 105 z 13.04.2006, str. 1). Na podstawie rozwiązań przyjętych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającym konwencję wykonawczą do układu z Schengen i rozporządzenie (WE) nr 562/2006 w zakresie dotyczącym przepływu osób posiadających wizy długoterminowe, do wiz krajowych będą miały zastosowanie przepisy dotyczące dokumentów pobytowych w zakresie, w jakim regulują one zasady poruszania się przez cudzoziemców z krajów trzecich w obszarze Schengen.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 265/2010 zostało przyjęte w dniu 25 marca 2010 r. i weszło w życie w dniu 5 kwietnia 2010 r. W związku z tym konieczne stało się przyjęcie dla wiz krajowych podobnych rozwiązań dotyczących trybu ich wydawania, jaki stosowany jest do wydawania dokumentów pobytowych. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, w których dane cudzoziemca ubiegającego się o wydanie takiej wizy zostały umieszczone w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu. W tych przypadkach bowiem wiza krajowa będzie mogła być wydana tylko w razie istnienia poważnych przyczyn, zwłaszcza ze względów humanitarnych lub z powodu zobowiązań międzynarodowych, z uwzględnieniem interesu państwa, które dokonało wpisu do Systemu Informacyjnego Schengen.

Z uwagi na powyższe proponuje się następujące zmiany.

W art. 1 projektu dotyczącym ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach:

- 1) zmiana projektowana w art. 3 pkt 1 polega na doprecyzowaniu, że dotychczasowe dokumenty wydawane szefom i członkom personelu misji dyplomatycznych, kierownikom urzędów konsularnych i członkom personelu konsularnego państw obcych, innym osobom oraz członkom ich rodzin, potwierdzające pełnienie określonych funkcji

przez te osoby oraz status ich rodzin, są jednocześnie dokumentami uprawniającymi do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W obecnym stanie prawnym, zgodnie z art. 28 i 29 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, szefom i członkom personelu misji dyplomatycznych, kierownikom urzędów konsularnych i członkom personelu konsularnego państw obcych, innym osobom oraz członkom ich rodzin wydaje się wizy Schengen lub wizy krajowe na okres pełnienia funkcji, z którą jest związane uprawnienie do uzyskania danego rodzaju wizy. Jednocześnie ww. osobom są wydawane dokumenty (legitymacje dyplomatyczne, służbowe, konsularne, konsula honorowego i zaświadczenie) na podstawie rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 22 października 2009 r. w sprawie dokumentów oraz wiz dla szefów i członków personelu misji dyplomatycznych, kierowników urzędów konsularnych i członków personelu konsularnego państw obcych, innych osób oraz członków ich rodzin (Dz. U. Nr 192, poz. 1490). Dokumenty te potwierdzają pełnienie określonych funkcji przez te osoby oraz status ich rodzin. Zostały one notyfikowane innym państwom członkowskim jako dokumenty pobytowe, o których mowa w art. 2 ust. 15 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólny kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. UE L 105 z 13.04.2006, str. 1) – w Wykazie dokumentów pobytowych zgodnie z art. 2 ust. 15 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. UE C 247 z 13.10.2006, str. 1), oraz w Aktualizacji wykazu dokumentów pobytowych, o których mowa w art. 2 ust. 15 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. UE C 198 z 22.08.2009, str. 9).

Ponadto art. 18 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz. Urz. UE L 239 z 22.09.2000, str. 19, z późn. zm.), zwanej dalej „Konwencją Wykonawczą z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen”, przewiduje możliwość wydawania wiz długoterminowych wyłącznie do roku oraz zakłada konieczność zastępowania ich

dokumentami pobytowymi przed upływem ważności tych wiz. Zachodzi zatem potrzeba wyraźnego nadania dokumentom wydawanym obecnie na podstawie ww. rozporządzenia statusu dokumentów pobytowych.

- 2) w art. 4:
 - a) w pkt 5 zmiana definicji wizy wynika z konieczności podkreślenia, że warunki wjazdu i pobytu określa także Konwencja Wykonawcza z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen,
 - b) w pkt 5b zdefiniowano pojęcie wizy krajowej poprzez odesłanie do art. 18 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen, bez określania, że wiza ta uprawnia tylko do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z pozostawieniem doprecyzowania, że chodzi o wizę wydaną przez organ polski.
- 3) zmiana art. 21 ust. 1 pkt 9 ma charakter legislacyjny i polega na zastąpieniu pełnej nazwy Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen, do której odsyła ten przepis, skrótem, który został wprowadzony w art. 4 pkt 5,
- 4) zmiana w art. 26 w ust. 1 polega na uchyleniu przepisu, który wskazywał na możliwość wydania tzw. wizy proceduralnej w postępowaniach w sprawie zezwoleń: na zamieszkanie na czas oznaczony, na pobyt rezydenta długoterminowego WE lub na osiedlenie się.
- 5) zmiana art. 28 jest związana ze zmianami wprowadzonymi w art. 3 pkt 1 oraz art. 48f pkt 1 i sprowadza się do usunięcia wyrazów „na okres pełnienia funkcji, z którą jest związane uprawnienie do uzyskania tego rodzaju wizy”.
- 6) w art. 29 usunięto wyrazy „na okres pełnienia funkcji, z którą jest związane uprawnienie do uzyskania tego rodzaju wizy” – zmiana jest związana ze zmianami wprowadzonymi w art. 3 pkt 1 oraz art. 48f pkt 1.
- 7) zmiana w art. 30 polega na dodaniu nowej przesłanki odmowy wydania wizy krajowej, tj. figurowania danych cudzoziemca w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, oraz wprowadzeniu wyjątku od zasady odmowy wydania wizy w takim przypadku, gdy przemawiają za tym poważne przyczyny, zwłaszcza względy humanitarne lub zobowiązania międzynarodowe, co wynika z art. 25 ust. 1 i 3 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen.

- 8) w art. 31 ust. 3 skraca się okres ważności wizy krajowej z 5 lat do 1 roku, czego wymaga zmieniany przedmiotowym rozporządzeniem art. 18 ust. 2 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen.
- 9) zmiana proponowana w art. 33 ust. 1 polega na doprecyzowaniu zawartego w przepisie odesłania do art. 30, który dotychczas był bezustępowy, a w związku ze zmianą zaproponowaną w art. 1 pkt 3 projektowanej ustawy uległ podziałowi na ustępy.
- 10) w art. 34a określa się tryb konsultacji przy wydawaniu wizy krajowej, w przypadku gdy dane cudzoziemca ubiegającego się o wydanie tej wizy znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, a zachodzą poważne przyczyny do jej wydania, co wynika z art. 25 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen.
- 11) przewiduje się uchylenie art. 39 określającego zawartość naklejki wizowej wizy krajowej, gdyż kwestie te reguluje rozporządzenie Rady (WE) nr 1683/95 z dnia 25 maja 1995 r. ustanawiające jednolity formularz wizowy (Dz. Urz. WE L 164 z 14.07.1995, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 1, str. 13, z późn. zm.), zgodnie z regulacjami wynikającymi z art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 265/2010.
- 12) zmiana w art. 43 ust. 1 polega na wykreśleniu z przepisu wyrazów „oraz wniossek o przedłużenie wizy krajowej, o której mowa w art. 61 ust. 3 lub art. 71a ust. 3”. Powyższe jest konsekwencją rezygnacji z wydawania tzw. wiz proceduralnych i uchylenia w art. 26 ust. 1 pkt 21, a także wprowadzenia zmian brzmienia art. 61 ust. 3 i art. 71a ust. 3.
- 13) w art. 43a jest regulowany tryb postępowania przy przedłużaniu wizy krajowej, w przypadku gdy dane cudzoziemca ubiegającego się o przedłużenie tej wizy znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, a zachodzą poważne przyczyny do jej przedłużenia.
- 14) zmiana brzmienia ust. 2 w art. 48a stała się konieczna po wprowadzeniu nowej okoliczności odmowy wydania wizy krajowej, w przypadku gdy dane cudzoziemca ubiegającego się o wydanie tej wizy znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu. Wpisanie bowiem danych cudzoziemca do SIS już po wydaniu wizy nie skutkuje automatycznie koniecznością jej cofnięcia.

- 15) dodawany art. 48aa nakłada na organy właściwe do unieważnienia lub cofnięcia wizy krajowej obowiązek ustalenia, czy zachodzą przesłanki do unieważnienia lub cofnięcia wizy krajowej, gdy inne niż Rzeczpospolita Polska państwo obszaru Schengen zasięga opinii na podstawie art. 25 ust. 2 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen oraz obowiązek poinformowania, że nie ma podstaw w przepisach krajowych do wydania takich decyzji.
- 16) w art. 48f zmieniono pkt 1 zawierający upoważnienie do określenia dokumentów potwierdzających pełnienie funkcji szefów i członków personelu misji dyplomatycznych, kierowników urzędów konsularnych i członków personelu konsularnego państw obcych oraz innych osób zrównanych z nimi pod względem przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, a także status członków ich rodzin, uprawniających do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – zmiana związana ze zmianą brzmienia art. 3 pkt 1 oraz art. 28 i 29.
- 17) zmiana przepisu upoważniającego (art. 48g) polega na:
- a) uchyleniu upoważnienia do:
 - określenia wzoru naklejki wizowej wizy krajowej, ponieważ jej wzór reguluje rozporządzenie Rady (WE) nr 1683/95 z dnia 25 maja 1995 r. ustanawiające jednolity formularz wizowy zgodnie z regulacjami wynikającymi z art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 265/2010,
 - określenia sposobu anulowania wizy krajowej wydawanej w toku postępowań o wydanie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE oraz zezwolenia na osiedlenie się, ponieważ odstępuje się od wydawania takich wiz,
 - b) dostosowaniu w ust. 2 wytycznych do rozporządzenia w związku z usunięciem w ust. 1 upoważnienia do określenia sposobu anulowania wizy krajowej wydawanej w toku postępowań o wydanie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE oraz zezwolenia na osiedlenie się,
 - c) usunięciu ust. 4, który dotyczył zmiany wzoru naklejki wizowej, gdyż w rozporządzeniu wydawanym na podstawie tego przepisu nie będzie określany wzór naklejki wizowej wizy krajowej.

- 18) zmiany w art. 61 dotyczą postępowania w sprawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, w którym dotychczas wydawane były tzw. wizy proceduralne, legalizujące pobyt cudzoziemca na terytorium Polski przez okres postępowania. Z uwagi na rozwiązania przyjęte przez rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 265/2010, gdzie wpis danych cudzoziemca do SIS powinien skutkować co do zasady odmową wydania wizy, a wiza krajowa w warunkach określonych art. 21 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen ma uprawniać do podróży po terytorium państw obszaru Schengen, należało zrezygnować z wydawania takich wiz na czas postępowania o wydanie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, a w to miejsce wprowadzić rozwiązanie przyjęte już w postępowaniach w sprawie przedłużania wiz. Dla potwierdzenia, że cudzoziemiec złożył w terminie wnioski o wydanie zezwolenia i wnioski nie zawiera braków formalnych lub braki formalne zostały uzupełnione w terminie, stosowany będzie odcisk stempla w dokumencie podróży. Pobyt takiego cudzoziemca będzie uważany za legalny do czasu wydania decyzji ostatecznej w sprawie zezwolenia.
- 19) zmianie ulega delegacja do wydania rozporządzenia zawarta w art. 63 w celu zamieszczenia upoważnienia do określenia wzoru stempla potwierdzającego złożenie wniosku o wydanie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.
- 20) w art. 71a przyjmuje się w odniesieniu do postępowań o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się i na pobyt rezydenta długoterminowego WE stosowanie odcisku stempla w dokumencie podróży dla potwierdzenia, że cudzoziemiec złożył w terminie wnioski o wydanie zezwolenia i wnioski nie zawiera braków formalnych lub braki formalne zostały uzupełnione w terminie, ze względów opisanych w pkt 18.
- 21) zmianie ulega delegacja do wydania rozporządzenia zawarta w art. 71d w celu zamieszczenia upoważnienia do określenia wzorów stempli potwierdzających złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się lub wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.

Odejście od wydawania wiz proceduralnych w postępowaniach o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE powoduje ponadto potrzebę następujących zmian:

- art. 26 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych
- zmiana zawarta w art. 2 projektu ustawy,

– art. 1 ust. 3 pkt 4 i art. 87 ust. 1 pkt 12 oraz ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy – zmiana zawarta w art. 3 projektu ustawy,

– art. 13 ust. 2 pkt 1 lit. i oraz ust. 2a i 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej – zmiana zawarta w art. 4 projektu ustawy.

W projekcie proponuje się ponadto wprowadzenie zmian do ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym, zwanej dalej „ustawą o SIS i VIS”.

Proponowane zmiany w art. 5 ust. 1 oraz w art. 6 pkt 1 i 3 mają na celu usunięcie rozbieżności występujących między ustawą o cudzoziemcach oraz ustawą o SIS i VIS, w zakresie przepisów dotyczących uprawnień Policji do dostępu do danych Wizowego Systemu Informacyjnego w trybie bezpośrednim, w związku z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (Dz. Urz. UE L 218), zwanego dalej „rozporządzeniem VIS”.

W aktualnym stanie prawnym, zgodnie z art. 97 ust. 4 ustawy o cudzoziemcach, wydawana przez Policję decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia Polski będzie skutkowałą unieważnieniem z mocy prawa jedynie wizen krajowej, nie będzie natomiast powodowała unieważnienia wizen Schengen, o których mowa w rozporządzeniu nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającym Wspólnotowy Kodeks Wizowy (które będą rejestrowane w Wizowym Systemie Informacyjnym) (Dz. Urz. UE L 243). Z uwagi na powyższe, uprawnienia Policji zostały ograniczone do wydawania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podczas gdy art. 6 pkt 1 ustawy o SIS i VIS przewiduje uprawnienia dla Policji, z których korzystać mogą jedynie organy wizowe, a do nich – zgodnie z przepisem art. 4 pkt 3 rozporządzenia VIS – nie można obecnie zaliczyć Policji.

Zgodnie z art. 4 pkt 3 rozporządzenia VIS „organy wizowe” oznaczają organy, które w każdym państwie członkowskim są odpowiedzialne za sprawdzanie i podejmowanie decyzji w sprawie wniosków wizowych lub odpowiedzialne za decyzje o unieważnieniu wizen, jej cofnięciu lub przedłużeniu jej ważności, w tym centralne organy wizowe i organy odpowiedzialne za wydawanie wizen na granicy zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE)

415/2003 z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie wydawania wiz na granicy, w tym wydawania takich wiz marynarzom podróżującym tranzytem. W myśl art. 4 pkt 1 rozporządzenia VIS „wiza” oznacza:

- wizę jednolitą, ważną na całym terytorium państw członkowskich,
- tranzytową wizę lotniskową,
- wizę o ograniczonej ważności terytorialnej, ważną na terytorium jednego lub kilku, lecz nie na terytorium wszystkich państw członkowskich.

Art. 97 ust. 4 i 5 ustawy o cudzoziemcach, zmieniony ustawą z dnia 9 kwietnia 2010 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2010 r. Nr 81, poz. 531) stanowi, iż decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium RP powoduje z mocy prawa unieważnienie wizy krajowej, unieważnienie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, cofnięcie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony oraz zezwolenia na pracę. Natomiast przepis art. 98 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach definiuje organy upoważnione do wydawania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium RP, czyli m. in. komendanta wojewódzkiego/powiatowego (miejskiego) Policji.

Z uwagi na powyższe uznać należy, że decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium RP nie unieważnia z mocy prawa wizy zdefiniowanej w art. 4 pkt 1 rozporządzenia w sprawie VIS, zatem Policja nie jest organem wizowym w rozumieniu zapisu art. 4 pkt 3 ww. rozporządzenia i w związku z tym:

- 1) nie może korzystać z dostępu do VIS w celu wprowadzania, korygowania i usuwania danych VIS – art. 5 ust. 1 ustawy o SIS i VIS w kontekście art. 6 ust. 1 rozporządzenia VIS;
 - 2) nie może korzystać z dostępu do VIS w celu przeglądania danych w celu rozpatrzenia złożonych wniosków wizowych oraz podjęcia decyzji dotyczących tych wniosków, jak również decyzji o unieważnieniu, przedłużeniu, cofnięciu wizy – art. 6 ust. 1 ustawy o SIS i VIS w kontekście art. 6 ust. 2 rozporządzenia VIS;
 - 3) nie może korzystać z dostępu do VIS w celu sporządzania sprawozdań i statystyk – art. 6 ust. 2 ustawy o SIS i VIS w kontekście art. 17 rozporządzenia VIS
- który został zarezerwowany wyłącznie dla organów wizowych.

W przypadku pozostawienia wyżej wymienionych przepisów w obecnym brzmieniu zauważyć należy, że zgodnie z art. 5 ust. 1 i 6 pkt 1 i 3 ustawy o SIS i VIS, od dnia rozpoczęcia funkcjonowania Wizowego Systemu Informacyjnego w RP (art. 46 pkt 1 ustawy o SIS i VIS) Policji będzie przysługiwało prawo dostępu do danych VIS zarezerwowane dla organów wizowych. Zasadnym jest zatem wprowadzenie do art. 5 ust. 1 oraz art. 6 pkt 1 i 3 proponowanych zmian, które ujednoczą kompetencje Policji odmiennie uregulowane w ww. ustawach.

Natomiast zaproponowana zmiana przepisu art. 25 ust. 4 ustawy o SIS i VIS wynika z potrzeby doprecyzowania delegacji ustawowej do wydania rozporządzenia regulującego zasady dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI), sposób przydzielania osobom upoważnionym do dostępu osobistych i niepowtarzalnych identyfikatorów użytkownika, a także wzór upoważnienia do dostępu do KSI oraz wykorzystywania danych. Dodanie w art. 25 ust. 4 na końcu przepisu wyrazów „i Wizowym Systemie Informacyjnym” ma na celu uzupełnienie wytycznych przez zawarcie w przepisie upoważniającym wskazanym w ustawie o SIS i VIS pełnego zakresu niezbędnego z punktu widzenia prawidłowej realizacji przez Rzeczpospolitą Polską obowiązków wynikających z udziału w Systemie Informacyjnym Schengen i Wizowym Systemie Informacyjnym, które to kwestie zostały uregulowane w ww. ustawie o SIS i VIS.

Zaproponowano, aby projektowana ustawa weszła w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia. Konieczne jest dostosowanie przepisów ustawy do prawa Unii Europejskiej w jak najszybszym czasie, gdyż przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 265/2010 z dnia 25 marca 2010 r. zmieniającego konwencję wykonawczą do układu z Schengen i rozporządzenie (WE) nr 562/2006 w zakresie dotyczącym przepływu osób posiadających wizy długoterminowe mają być stosowane od dnia 5 kwietnia 2010 r.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty objęte ustawą

Przepisy ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw będą oddziaływać na następujące podmioty:

- 1) cudzoziemców,
- 2) organy właściwe w sprawach cudzoziemców:
 - a) Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców,
 - b) Komendanta Głównego Straży Granicznej i komendantów oddziałów i placówek Straży Granicznej,
 - c) Komendanta Głównego Policji,
 - d) ministra właściwego do spraw zagranicznych,
 - e) ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
 - f) konsulów,
 - g) wojewodów.

2. Konsultacje

Projekt został przekazany do zaopiniowania wojewodom. W wyniku przeprowadzonej analizy uwag zgłoszonych przez poszczególnych wojewodów wybrano te, których uwzględnienie w projekcie było uzasadnione i wprowadzono stosowne zmiany. Jednakże część z przekazanych uwag nie mogła zostać przyjęta ze względu bądź na zakres proponowanych zmian, daleko wykraczający poza przyjęte założenia nowelizacji, bądź niewłaściwą interpretację przepisów.

Ze względu na specyfikę i wąski zakres regulacji projekt ustawy nie wymagał przeprowadzenia konsultacji społecznych.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. Wnioskodawca nie otrzymał zgłoszeń podmiotów zainteresowanych pracami nad projektem w trybie przepisów tej ustawy.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

W związku z tym, że projekt ustawy nie wprowadza rozwiązań, z którymi wiązałyby się konieczność poniesienia jakichkolwiek kosztów, wejście w życie projektowanej ustawy nie spowoduje wydatków i nie wpłynie na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i sektora finansów publicznych.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy, na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, oraz na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy, na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, oraz na sytuację i rozwój regionalny.